

NATURA 2000 - STANDARDOWY FORMULARZ DANYCH

dla obszarów specjalnej ochrony (OSO),
proponowanych obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (pOZW),
obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (OZW) oraz
specjalnych obszarów ochrony (SOO)

OBSZAR PLH240046
NAZWA
OBSZARU Bagna w Nowej Wsi

ZAWARTOŚĆ

- [1. IDENTYFIKACJA OBSZARU](#)
- [2. POŁOŻENIE OBSZARU](#)
- [3. INFORMACJE PRZYRODNICZE](#)
- [4. OPIS OBSZARU](#)
- [6. POWIĄZANIA OBSZARU](#)
- [7. MAPA OBSZARU](#)

1. IDENTYFIKACJA OBSZARU

1.1. Typ B	1.2. Kod obszaru PLH240046	Powrót
---------------	-------------------------------	------------------------

1.3. Nazwa obszaru

Bagna w Nowej Wsi

1.4. Data opracowania 2020-06	1.5. Data aktualizacji 2024-03
----------------------------------	-----------------------------------

1.6. Instytucja lub osoba przygotowująca wniosek:

Nazwisko/Organizacja:	Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska
Adres:	Polska Al. Jerozolimskie 136 Warszawa 02-305
Adres e-mail:	kancelaria@gdos.gov.pl

Data zaproponowania obszaru jako OZW:	2021-01
Data zatwierdzenia obszaru jako OZW(*):	2022-02
Data objęcia obszaru ochroną SOO:	2023-06
Krajowe odniesienie prawne dla formy ochrony SOO:	rozp. MKiŚ z dn. 5 kwietnia 2023 r. w spr. soo Bagna w Nowej Wsi (PLH240046)

2. POŁOŻENIE OBSZARU

2.1. Położenie centralnego punktu [wartości dziesiętne stopni]:

Długość geograficzna
19.2831

Szerokość geograficzna
50.5933

2.2. Powierzchnia [ha]:

99.07

2.3. Obszar morski [%]

0.0

2.5. Kod i nazwa regionu administracyjnego

Kod poziomu NUTS 2

Nazwa regionu

PL22	Śląskie
------	---------

2.6. Region biogeograficzny

Kontynentalny (100.0
%)

3. INFORMACJE PRZYRODNICZE

3.1. Typy siedlisk przyrodniczych występujących na terenie obszaru i ocena znaczenia obszaru dla tych siedlisk:

Typy siedlisk wymienione w załączniku I						Ocena obszaru			
Kod	PF	NP	Pokrycie [ha]	Jaskinie [liczba]	Jakość danych	A B C D	A B C		
						Reprezentatywność	Powierzchnia względna	Stan zachowania	Ocena ogólna
3150			0.21		G	D			
6430			0.12		G	D			
7140			2.16		G	B	C	B	B
7150			0.13		G	B	C	B	B
7230			1.34		G	C	C	B	C
9190			0.62		G	D			

- PF: dla typów siedlisk, do których mogą odnosić się zarówno formy priorytetowe, jak i niepriorytetowe (6210, 7130, 9430) należy wpisać „x” w kolumnie PF celem wskazania formy priorytetowej.
- NP: jeśli dany typ siedliska nie istnieje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Pokrycie: można wpisywać z dokładnością do wartości dziesiętnych.
- Jaskinie: w przypadku siedlisk typu 8310 i 8330 (jaskinie) należy podać liczbę jaskiń, jeśli nie są dostępne szacunkowe dane na temat powierzchni.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe).

3.2. Gatunki objęte art. 4 dyrektywy 2009/147/WE i gatunki wymienione w załączniku II do dyrektywy 92/43/EEWG oraz ocena znaczenia obszaru dla tych gatunków

Gatunki	Populacja na obszarze	Ocena obszaru

Grupa	Kod	Nazwa naukowa	S	NP	Typ	Wielkość		Jednostka	Kategoria	Jakość danych	A B C D	A B C		
						Min	Maks		C R V P		Populacja	Stan zachowania	Izolacja	Ogólnie
P	6216	Hamatocaulis vernicosus	Yes		p	2491	2491	area	P	G	C	C	B	C
P	1903	Liparis loeselii	Yes		p	22	225	i	P	M	C	C	B	C

- Grupa: A = płazy, B = ptaki, F = ryby, I = bezkręgowce, M = ssaki, P = rośliny, R = gady.
- S: jeśli dane o gatunku są szczególnie chronione i nie mogą być udostępnione publicznie, należy wpisać „tak”.
- NP: jeśli dany gatunek nie występuje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Typ: p = osiadłe, r = wydające potomstwo, c = przelotne, w = zimujące (w przypadku roślin i gatunków niemigrujących należy użyć terminu „osiadłe”).
- Jednostka: i = osobniki pojedyncze, p = pary lub inne jednostki według standardowego wykazu jednostek i kodów zgodnego ze sprawozdawczością na podstawie art. 12 i 17 (zob. [portal referencyjny](#)).
- Kategorie liczebności (kategoria): C = powszechne, R = rzadkie, V = bardzo rzadkie, P = obecne - wypełnić, jeżeli brak jest danych (DD), lub jako uzupełnienie informacji o wielkości populacji.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe); DD = brak danych (kategorię tę należy stosować wyłącznie, jeśli nie da się dokonać nawet zgrubnej oceny wielkości populacji - w takiej sytuacji można pozostawić puste pole dotyczące wielkości populacji, jednak pole „Kategorie liczebności” musi być wypełnione).

4. OPIS OBSZARU

4.1. Ogólna charakterystyka obszaru

[Powrót](#)

Klasa siedliska przyrodniczego	Pokrycie [%]
N10	20.59
N17	32.55
N12	43.61
N23	2.94
N19	0.31
Ogółem pokrycia siedliska przyrodniczego	100

Dodatkowa charakterystyka obszaru:

Obszar Bagna w Nowej Wsi położony jest w północnej części województwa śląskiego, w powiecie myszkowskim, w północno-zachodniej części miasta Myszków, (dzielnica Nowa Wieś) oraz we wschodniej części gminy Koziegłowy. Zgodnie z podziałem fizyczno-geograficznym (Solon 2018) ostoja znajduje się na Wyżynie Woźnicko-Wieluńskiej, w mezoregionie Obniżenie Górnej Warty (341.25). Zgodnie z podziałem geobotanicznym Matuszkiewicza (2008) całość obszaru położona jest w Podokręgu Lubliniecko-Zawierciańskim należącym do Krainy Górnos Śląskiej.

Teren położony jest na wysokości około 285-290 m n.p.m. Torfowiska zlokalizowane są na prawym, brzegu uregulowanego odcinka rzeki Warty (JCWP: RW600061811529 Warta do Bożego Stoku), w dorzeczu Odry. W obszarze występują starorzecza i ślady dawnego biegu tej rzeki. Obszar poprzecinany jest siecią rowów odwadniających. Na wschód od obszaru znajduje się zabudowa jednorodzinna dzielnicy Nowa Wieś, przecięta odcinkiem linii kolejowej nr 1 (Poraj – Zawiercie). Na zachód od obszaru (na lewym brzegu Warty) położona jest miejscowość Postęp.

Podłoże geologiczne Górnej Warty, od Zawiercia do Mstowa, stanowią margliste wapienie i łupki oraz

wapienie skaliste, pochodzące z okresu górnej jury. Skąły te pokrywają głównie holocenijskie piaski rzeczne, w części wschodniej zaznacza się wyżej położona powierzchnia tworzona przez plejstocenijskie piaski terasy nadzalewowej. W obrębie terasy doliny Warty wykształciła się pokrywa torfów.

Obszar zajmuje rozległe, wyrównane obniżenie doliny Warty wraz z ograniczającymi ją od wschodu fragmentami wyżej położonej piaszczystej równiny. Dolina została wypreparowana w plejstocenijskich piaskach przez silnie w przeszłości meandrujące koryto Warty. Efektem tej działalności oprócz rozległych przestrzeni głównej części doliny są liczne zakola, pozostałe po meandrach wcinających się w wyżej położone piaszczyste powierzchnie. W związku z odpowiednimi warunkami środowiska (spływ wody z kwaśnych gleb wysoczyzny oraz zasilanie z alkalicznych źródeł podziemnych) oraz brakiem melioracji wykształciła się tu mozaika różnych typów torfowisk z dużym udziałem torfowisk alkalicznych. Zasadniczy obszar doliny został przeszłości zmeliorowany, czego efektem było powstanie dużych powierzchni szuwarów wielkoturzycowych oraz łąk (obecnie w dużej mierze zarastających). Niżej położone powierzchnie z utrudnionym odpływem wody zajęte są przez olsy zdominowane przez olszę czarną. Wyżej położone powierzchnie na skraju doliny oraz ich stoki zajęte są przez bory świeże, budowane niemal wyłącznie przez sosnę zwyczajną. Niższe wzniesienia występują również w obrębie doliny, w jej części północno-zachodniej. Ich partie szczytowe zajęte są przez nasadzenia sosnowe na dawnych terenach uprawnych, a na stokach zachował się wąski pas kwaśnych dąbrów (siedlisko 9190), budowanych przez dęby szypułkowe (często w dość zaawansowanym wieku i o znacznych rozmiarach). Aktualne koryto Warty ma postać sztucznego kanału i stanowi zachodnią granicę obszaru. Koryto przed regulacją przebiegało w centralnej części obszaru (na wschód od wzniesień z dąbrowami kwaśnymi) i silnie meandrowało. Efektem jest sieć krętych obniżień zajętych przez szuwały (w tym wilgotne postaci szuwarów wielkoturzycowych) oraz płyty olsów. W najgłębszych częściach dawnego koryta (przede wszystkim w sąsiedztwie stoków wzniesień w części północno-zachodniej) zachowały się silnie zamulone zbiorniki wodne spełniające definicję siedliska 3150. W granicach obszaru znajduje się użytek ekologiczny „Przygielka” utworzony w 2002 r. dla zachowania ze względów przyrodniczych, naukowych, dydaktycznych i krajobrazowych torfowiska przejściowego ze stanowiskami regionalnie rzadkich i ustępujących gatunków roślin.

4.2. Jakość i znaczenie

Obszar Bagna w Nowej Wsi stanowi największe obszarowo pozostałości naturalnych torfowisk alkalicznych w skali województwa śląskiego, zachowane w stanie zbliżonym do naturalnego (Wołejko i in., 2019). Torfowisko alkaiczne (7230) występuje tu w układzie z torfowiskiem przejściowym (7140) i siedliskiem 7150. Występuje tu liczna populacja lipiennika Loesela *Liparis loeselii* na stanowisku naturalnym w województwie (ok. 250 osobników w 2012 r., Hałabowski, Błońska 2015) oraz najliczniejsza zachowana w regionie populacja haczykowca błyszczącego *Hamatocaulis vernicosus* (Wołejko i in., 2019). Na dużych powierzchniach występują tu również: reliktowy skorpionowiec brunatnawy *Scorpidium scorpioides*, mokradłosz olbrzymi *Calliergon giganteum* i limprichtia pośrednia *Limprichtia cossonii*. Odnotowano także torfowce typowe dla torfowisk alkalicznych: torfowiec obły *Sphagnum teres*, torfowiec Warnstorfa *Sphagnum warnstorffii* i torfowiec skręcony *Sphagnum contortum*. Rośliny naczyniowe reprezentują borealne turzycy: obła *Carex diandra* i nitkowata *Carex lasiocarpa*, południowo-europejska turzycza *Davallia Carex davalliana* i turzycza pchła *Carex pulcaris*, występująca w Europie zachodniej. Lipiennik Loesela *Liparis loeselii* występuje tu przede wszystkim w rozległych płatach ponikła skąpokwiatowego *Eleocharis quinqueflora*. W obniżeniach stwierdzono przygielkę białą *Rhynchospora alba*, rosiczkę okrągłolistną *Drosera rotundifolia*, długolistną *Drosera anglica* i pośrednią *Drosera intermedia*, grzybienie północne *Nymphaea candida*, ramienicę delikatną *Chara virgata* oraz pływaczka krotkoostrogowego *Utricularia ochroleuca* (na wschodniej granicy zasięgu). Liczne są: kruszczyk błotny *Epipactis palustris*, turzycza łuszczkowata *Carex lepidocarpa*, kozłek całolistny *Valeriana simplicifolia*, kukulka szerokolistna *Dactylorhiza majalis*, kukulka krwista *Dactylorhiza incarnata*, kukulka plamista *Dactylorhiza maculata*, a od skraju doliny bagno zwyczajne *Ledum palustre*, żurawina błotna *Oxycoccus palustris* i borowka bagienna *Vaccinium uliginosum*. W skali kraju jest to wyjątkowe torfowisko, łączące dobrze zachowane elementy glacialne, zachodnie i południowo-gorskie (Wołejko i in., 2019).

W obszarze przedmiotem ochrony są 3 siedliska przyrodnicze i 2 gatunki roślin:

7140 Torfowiska przejściowe i trzęsawiska (przeważnie z roślinnością z *Scheuchzeria-Caricetea*)

Powierzchnia względna: C (2 % $\geq$ p > 0 %)

Powierzchnia siedliska to 2,16 ha, co stanowi 0,008% z raportowanej dla Polski powierzchni siedliska 7140 w regionie kontynentalnym, wynoszącej 260 km²

Reprezentatywność: B (dobra)

Siedlisko cechuje się dobrze rozwiniętą warstwą mszystą o odpowiednim składzie gatunkowym oraz odpowiednią strukturą i składem gatunkowym (liczne gatunki typowe) warstwy zielnej. Stosunkowo dobrze (poza skrajnie wilgotnymi częściami) jest jednak rozwinięta warstwa drzew i krzewów. Siedlisko wykształcone w postaci wąskiego (50-60 m) okrajka pomiędzy skarpą wysoczyzny i innymi zbiorowiskami.

Stan zachowania: B (dobry), w tym:

- Stopień zachowania struktury: II (dobrze zachowana). Płaty z dominacją gatunków typowych. Zaznacza się jednak intensywne wkraczanie drzew i krzewów oraz gatunków ekspansywnych, które oceniają warstwy zielną i mszystą i utrudniają wzrost gatunków typowych. Płaty przynajmniej okresowo przesuszone.
- Stopień zachowania funkcji: III (średnie lub niekorzystne perspektywy). Liczne gatunki typowe oraz zachowana struktura dużej części powierzchni płatów pozwalają na utrzymywanie się siedliska. Wkraczanie drzew i krzewów stanowi jednak duże zagrożenie dla jego przetrwania, szczególnie w przypadku występowania lat suchych – skutkować to będzie przesuszeniem podłoża i intensyfikacją sukcesji.
- Możliwości odtworzenia: II możliwe przy średnim nakładzie środków). Usunięcie drzew i w ograniczonym zakresie krzewów jest stosunkowo łatwe i wymaga średniego nakładu kosztów. Zmniejszenie pokrycia trzciny jest procesem bardziej długotrwałym, ale możliwym przy średnim nakładzie czasu i kosztów. Zwiększenie uwodnienia jest trudne – zależy przede wszystkim od warunków pogodowych.

Ocena ogólna (ranga w obszarze): B (dobra)

Płaty siedliska w obszarze reprezentatywne dla siedliska. Jest to jedno z lepiej wykształconych stanowisk siedliska w regionie. Negatywne zmiany i zagrożenie są istotne, jednak w części można im przeciwdziałać. Obszar pod stosunkowo małym wpływem gospodarki człowieka.

7150 Obniżenia na podłożu torfowym z roślinnością ze związku Rynchosporion

Powierzchnia względna: C ($2\% \geq p > 0\%$)

Powierzchnia siedliska to 0,13 ha, co stanowi 0,003% z raportowanej dla Polski powierzchni siedliska 7150 w regionie kontynentalnym, wynoszącej 40 km²

Reprezentatywność: B (dobra)

Siedlisko cechuje się typową strukturą – luźną darnią rozwijającą się na odsłoniętym torfie. Dominują gatunki typowe, licznie występują rosziczki – ich występowanie uwarunkowane jest obecnością odsłoniętego torfu. Zwarcie roślinności jest jednak wyższe niż jest to typowe dla siedliska. W składzie gatunkowym brak też części gatunków typowych.

Stan zachowania: B (dobry), w tym:

- Stopień zachowania struktury: II (dobrze zachowana). Płaty z dominacją gatunków typowych, o stosunkowo luźnej darni. Wykazuje jednak oznaki stabilizacji i intensywnej kolonizacji przez rośliny
- Stopień zachowania funkcji: II (dobre perspektywy). Liczne gatunki typowe oraz zachowana struktura pozwalają na utrzymywanie się siedliska. W przypadku utrzymującej się suszy możliwe jednak ograniczenie niszczącego roślinność wpływu zmiennego poziomu wody. Skutkowałoby to stopniową przemianą w bardziej stałe typy roślinności torfowiskowej i zanik siedliska.
- Możliwości odtworzenia: nie oceniano. Zgodnie z zasadami oceniania w przypadku dobrej oceny stopnia zachowania struktury i zachowania funkcji stan zachowania przyjmuje wartość B niezależnie od możliwości odtworzenia.

Ocena ogólna (ranga w obszarze): B (dobra)

Płaty siedliska w obszarze reprezentatywne dla siedliska. Jest to jedyne lub jedno z niewielu stanowisk siedliska w regionie. Dobre perspektywy ochrony – możliwe zwiększenie zwarcia roślinności i zanik siedliska, jednak wymagałoby to zmiany warunków środowiska, przede wszystkim długotrwałej suszy.

7230 Górskie i nizinne torfowiska zasadowe o charakterze młak, turzycowisk i mechowisk

Powierzchnia względna: C ($2\% \geq p > 0\%$)

Powierzchnia siedliska to 1,34 ha, co stanowi 0,005% z raportowanej dla Polski powierzchni siedliska 7230 w regionie kontynentalnym, wynoszącej 250 km²

Reprezentatywność: C (znacząca)

W zasilaniu w wodę oprócz napływu wód podziemnych prawdopodobnie znaczny udział mają opady. Skład gatunkowy siedliska nawiązuje do sąsiadujących torfowisk przejściowych, udział gatunków typowych dla torfowisk alkalicznych stosunkowo niewielki. Obecne są jednak również rzadkie gatunki z tej grupy. W warstwie mszystej stosunkowo duży udział torfowców, jednak dominują mchy brunatne.

Stan zachowania: B (dobry), w tym:

- Stopień zachowania struktury: II (dobrze zachowana). Płaty z dominacją gatunków typowych. Zaznacza się jednak intensywne wkraczanie drzew i krzewów oraz gatunków ekspansywnych, które oceniają warstwy zielną i mszystą i utrudniają wzrost gatunków typowych. Zmienny poziom wody - płaty przynajmniej

okresowo przesuszzone, czasem zbyt duże ilości wody.

- Stopień zachowania funkcji: III (średnie lub niekorzystne perspektywy). Liczne gatunki typowe oraz zachowana struktura dużej części powierzchni płatów pozwalają na utrzymywanie się siedliska. Wkraczanie drzew i krzewów stanowi jednak duże zagrożenie dla jego przetrwania, szczególnie w przypadku występowania lat suchych – skutkować to będzie przesuszeniem podłoża i intensyfikacją sukcesji.

- Możliwości odtworzenia: II (możliwe przy średnim nakładzie środków). Usunięcie drzew i w ograniczonym zakresie krzewów jest stosunkowo łatwe i wymaga średniego nakładu kosztów. Zmniejszenie pokrycia trzciny jest procesem bardziej długotrwałym, ale możliwym przy średnim nakładzie czasu i kosztów. Zwiększenie uwodnienia jest trudne – zależy przede wszystkim od warunków pogodowych.

Ocena ogólna (ranga w obszarze): B (dobra)

Płaty siedliska umiarkowanie reprezentatywne dla siedliska. Mimo to jest to jedno z lepiej wykształconych stanowisk siedliska w regionie, stanowi też ostoję cennych gatunków roślin chronionych w sieci Natura 2000. Negatywne zmiany i zagrożenie są istotne, jednak w części można im przeciwdziałać. Obszar pod stosunkowo małym wpływem gospodarki człowieka.

1903 Lipiennik Loesela *Liparis loeselii*

Ocena populacji: C ($2\% \geq p > 0\%$)

Za wielkość populacji przyjęto przedział pomiędzy 22 a 225 osobnikami. Wartość minimalna jest średnią z podawanych w ostatnich latach najniższych wartości – 4 (osobniki stwierdzone w 2021 r.), i 40. Wartość maksymalna to średnia z podawanych w ostatnich latach najwyższych wartości 200 i 250 osobników. Gatunek naturalnie cechuje się znacznymi wahaniami liczebności w kolejnych latach. Podany zakres zmienności obejmuje od 0,22% do 2,25% łącznej populacji z raportowanej dla Polski populacji wynoszącej 10000 osobników. Populacja obserwowana w 2021 r. wynosi poniżej 0,5% populacji podawanej dla Polski, zatem jest poniżej wartości granicznej, od której populację w obszarze uznaje się za istotną związku z biologią gatunku (znaczne zmiany liczebności w kolejnych latach) nadanie takiej oceny wymagałoby przynajmniej 10-letniego cyklu dalszych obserwacji. Pozostałe dostępne aktualnie dane wskazują na ocenę C, tj. populację istotną dla ochrony gatunku.

Ocena stanu zachowania: C (średni lub zdegradowany), w tym:

- Stopień zachowania cech siedliska gatunku: III (elementy średnio zachowane lub częściowo zdegradowane)

W siedlisku zaznacza się ekspansja drzew i krzewów oraz trzciny pospolitej. Skutkuje to ocienieniem siedliska gatunku oraz pogorszeniem warunków wzrostu lipiennika, a także zmniejszaniem się powierzchni siedliska. W obrębie siedliska zaznacza się duże zwarcie darni i jej znaczna wysokość. Skutkuje to ocienieniem lipiennika oraz znacznym ograniczeniem liczby dostępnych miejsc do kiełkowania.

- Możliwość odtworzenia: II (możliwe przy średnim nakładzie środków)

Degradacji siedliska można przeciwdziałać poprzez usuwanie drzew i krzewów oraz koszenie trzciny. Zabiegi te musiałyby jednak objąć znaczny obszar oraz powinny być powtarzane przynajmniej kilkakrotnie (dotyczy to zwłaszcza koszenia).

Ocena izolacji: B (populacja nieizolowana, ale występująca na peryferiach zasięgu gatunku)

Większość stanowisk gatunku w Polsce zlokalizowana jest w części północnej i północno zachodniej. W regionie stwierdzono jedynie kilka stanowisk, zazwyczaj niezbyt licznych. Są to też głównie siedliska wtórne, powstałe na skutek działalności człowieka – populacja w obszarze potencjalnie może być ich populacją macierzystą.

Ocena ogólna: C (znacząca)

Populacja obecnie bardzo nieliczna, jednak notowano znacznie wyższą liczebność. Gatunek naturalnie cechuje się dużym zróżnicowaniem liczebności w zależności od roku. Siedlisko średnio zachowane – zaznacza się wpływ drzew i krzewów, gatunków ekspansywnych oraz generalnie wysokie zwarcie darni siedliska. Populacja położona na skraju zasięgu w Polsce, prawdopodobnie stanowi populację macierzystą innych stanowisk w regionie.

6216 Haczykowiec błyszczący *Hamatocaulis vernicosus*

Ocena populacji: C ($2\% \geq p > 0\%$)

Za wielkość populacji przyjęto powierzchnię w metrach kwadratowych. Powierzchnia zgodnie z wynikami uzyskanymi w 2021 r. wynosi 2491 m². Stanowi to 0,02% z raportowanej dla Polski populacji wynoszącej 150 km² osobników. Należy zwrócić uwagę, że proste porównanie powierzchni wykazuje poniżej 0,5% populacji podawanej dla Polski. Jest zatem poniżej wartości granicznej, od której populację w obszarze uznaje się za istotną dla ochrony gatunku w skali kraju – konsekwencją byłoby nadanie oceny D. Jednak ocena w skali kraju obejmuje całe jednostki kartogramu, czyli notuje wystąpienie w kwadratach 1x1 km². Rzeczywista powierzchnia w skali kraju jest zatem znacznie niższa. Biorąc pod uwagę wielkość stanowiska

bez wątpienia jego powierzchnia jest istotna dla ochrony gatunku w skali kraju.

Ocena stanu zachowania: C (średni lub zdegradowany), w tym:

- Stopień zachowania cech siedliska gatunku: III (elementy średnio zachowane lub częściowo zdegradowane)

W siedlisku zaznacza się ekspansja drzew i krzewów oraz trzciny pospolitej. Skutkuje to ocienieniem siedliska gatunku oraz pogorszeniem warunków wzrostu haczykowca, a także zmniejszaniem się powierzchni jego siedliska. W obrębie siedliska zaznacza się duże zwarcie darni i jej znaczna wysokość.

- Możliwość odtworzenia: II (możliwe przy średnim nakładzie środków)

Degradacji siedliska można przeciwdziałać poprzez usuwanie drzew i krzewów oraz koszenie trzciny. Zabiegi te musiałyby jednak objąć znaczny obszar oraz powinny być powtarzane przynajmniej kilkakrotnie (dotyczy to zwłaszcza koszenia).

Ocena izolacji: B (populacja nieizolowana, ale występującą na peryferiach zasięgu gatunku)

Gatunek rozpowszechniony w Polsce niżowej, w górach stosunkowo rzadki. Przywiązany jest jednak do płatów torfowisk, szczególnie węglanowych. W związku z tym jego występowanie w południowej części niżu jest ograniczone.

Ocena ogólna: C (znacząca)

Populacja stosunkowo liczna i w dobrym stanie. Niezbyt dobry stan zachowania siedliska – zaznacza się wpływ drzew i krzewów, gatunków ekspansywnych oraz generalnie wysokie zwarcie darni siedliska.

Prawdopodobnie jedna z nielicznych i jedna z większych populacji w regionie.

Dodatkowo w granicach obszaru stwierdzono występowanie 3 siedlisk niezaliczonych do przedmiotów ochrony obszaru:

3150 Starorzecza i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiorowiskami z *Nympheion*, *Potamion*

Reprezentatywność: D (nieznacząca)

Siedlisko ograniczone do kilku niewielkich płatów. Powierzchnia siedliska to 0,21 ha, co stanowi 0,00004% z raportowanej dla Polski powierzchni siedliska 3150 w regionie kontynentalnym, wynoszącej 4400 km².

Siedlisko wykształcone w naturalnych zbiornikach wodnych – odcięte zostały od rzeki w sposób sztuczny, zachowały jednak naturalną linię brzegową oraz układ dna. Płaty siedliska w obszarze znacznie zubożone, jednak nadal reprezentatywne dla siedliska. Wyraźne zamulenie i obniżenie przezroczystości wody.

Niekorzystne (choć w perspektywie wielu dziesięcioleci) perspektywy zachowania siedliska. Płaty siedliska pod stosunkowo małym wpływem gospodarki człowieka.

6430 Ziołorośla górskie (*Adenostylion alliariae*) i ziołorośla nadrzeczne (*Convolvuletalia sepium*)

Reprezentatywność: D (nieznacząca)

Siedlisko ograniczone do kilku niewielkich płatów. Powierzchnia siedliska to 0,12 ha, co stanowi 0,002% z raportowanej dla Polski powierzchni siedliska 6430 w regionie kontynentalnym, wynoszącej 66,05 km². Skład gatunkowy ubogi, jednak płaty zdominowane przez gatunki typowe. Zaznacza się ponadto liczna obecność gatunku inwazyjnego, choć o umiarkowanym wpływie na siedlisko. Znacznie ograniczona naturalna dynamika siedliska – brak meandrowania i istotnych zalewów, skutkujących tworzeniem nowych płatów siedliska. Brak łączności z siedliskami leśnymi.

9190 Kwaśne dąbrowy *Quercetea robori-petraeae*

Reprezentatywność: D (nieznacząca)

Siedlisko ograniczone do wąskiego pasa na stoku wyżej położonego obszaru. Powierzchnia siedliska to 0,62 ha, co stanowi 0,009% z raportowanej dla Polski powierzchni siedliska 9190 w regionie kontynentalnym, wynoszącej 660 km². Drzewostan i runo typowe dla siedliska, jednak całość płatów ma charakter ekotonu, o silnym efekcie brzeżnym (np. znaczne oświetlenie boczne) i przenika się z sąsiednimi zbiorowiskami roślinnymi.

4.3. Zagrożenia, presje i działania mające wpływ na obszar

Najważniejsze oddziaływania i działalność mające duży wpływ na obszar

Oddziaływania negatywne			
	Zagrożenia i presje	Zanieczyszczenie (opcjonalnie)	Wewnętrzne

Poziom	[kod]	[kod]	zewnętrzne [i o b]
L	G01.03		o
H	K02.01		i
H	I02		i
H	J02.01.02		i
H	M01.02		o
H	J02.03		b
M	G05.07		o
M	D01.01		i
L	C01.03		i
L	E03.04		o
L	F04.02		i
L	G05.01		i
L	G05.07		o

Oddziaływania pozytywne

Poziom	Działania, zarządzanie [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
M	B02.06		i
M	B02.02		i
L	I01		b
H	X		b

Poziom: H = wysoki, M = średni, L = niski.

Zanieczyszczenie: N = stosowanie azotu, P = stosowanie fosforu/fosforanów, A = stosowanie kwasów/zakwaszanie, T = toksyczne chemikalia nieorganiczne,

O = toksyczne chemikalia organiczne, X = zanieczyszczenia mieszane.

i = wewnętrzne, o = zewnętrzne, b = jednocześnie.

4.4. Własność (opcjonalnie)

Typ	[%]
Publiczna	Krajowa/federalna
	Kraj
	związkowy/województwo
	Lokalna/gminna
	Inna publiczna
Własność łączna lub współwłasność	
Prywatna	
Nieznana	
Suma	

4.5. Dokumentacja (opcjonalnie)

1. Denisiuk Z, Grynja M., 1969, Mszar sfagnowy *Rhynchosporium albae* Koch 1926 w dolinie górnej Warty, *Fragmenta Floristica et Geobotanica*, Ann. XV, Pars 3, 343-3512. Halabowski D., Błońska A. 2015. Nowe stanowisko *Liparis loeselii* (Orchidaceae) na Wyżynie Woźnicko-Wieluńskiej. *Fragmenta Floristica et Geobotanica Ser. Polonica* 22, 2: 395-4003. Halabowski D. 2016. Nieodkryte walory o znaczeniu europejskim w użytku ekologicznym „Przygielka” w Myszkowie. *Przyroda Górnego Śląska* nr 83, s. 8-9, 114. Wołejko L., Pawlaczyk P., Stańko R. (Eds.). 2019. Torfowiska alkaliczne w Polsce – różnicowanie, zasoby, ochrona.

6. ZARZĄDZANIE OBSZAREM

6.1. Organ lub organy odpowiedzialne za zarządzanie obszarem:

[Powrót](#)

Organizacja:	Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Katowicach
Adres:	Polska Plac Grunwaldzki 8-10 40-127 Katowice Katowice
Adres e-mail:	sekretariat@katowice.rdos.gov.pl

6.2. Plan(-y) zarządzania:

Aktualny plan zarządzania istnieje:

☐	Tak
☐	Nie, ale jest w przygotowaniu
☒	Nie

7. MAPA OBSZARU

[Powrót](#)

Nr ID INSPIRE:

PL.ZIPOP.1393.N2K.PLH240046

Mapa załączona jako plik PDF w formacie elektronicznym (opcjonalnie)

☒ Tak ☐ Nie

Odniesienie lub odniesienia do oryginalnej mapy wykorzystanej przy digitalizacji granic elektronicznych (opcjonalnie)

--